

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno autora: Patrik Pozděna

Název práce: Specifická rétorika české politické strany SPD

Patrik Pozděna se ve své práci zaměřuje na projevy populismu a nacionalismu v projevech poslanců PSP ČR v období 2017 až 2020. Cílem pak je odpovědět na výzkumnou otázku: „*Jak moc se liší populismus a nacionalismus ve slovních projevech poslanců politické strany SPD oproti ostatním slovním projevům poslanců parlamentních stran zastoupených v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky za období 2017 až 2020?*“ (str. 15). Autor nejdříve představuje teorie populismu a nacionalismu, následně krátce představí (právní) rámec diskusí na půdě Poslanecké sněmovny PČR a politické strany přítomné v PS PČR ve sledovaném období. V metodologické části autor představuje analytický postup, který využil a následně analyzuje přítomnost populismu a nacionalismu ve sledovaných projevech. Na samotný závěr autor shrnuje výsledky své analýzy.

Téma, které si autor vybral, patří v současnosti k často zpracovávaným a to nejen v rámci závěrečných prací studentů a studentek, ale i v rámci publikací výzkumníků a výzkumnic, kteří se na téma populismu (i nacionalismu) zaměřují. Autor tak v podstatě přispívá k našemu poznání tohoto fenoménu tím, že přináší další empirické důkazy. Ačkoliv je teoretická část práce napsána srozumitelně, je psána spíše popisně, jako populárně naučný text (viz i např. poznámky pod čarou, či autorovo upozornění, co je zajímavé apod.). Textu by určitě přispělo, kdyby se autor více zaměřil na propojení populismu s nacionalismem, tj. co tyto dva fenomény spojuje (a proč to nejsou např. fenomény jiné). Toto by i výrazně posílilo ospravedlnění výzkumu, které by autor v úvodu zmiňuje své ambice, spočívá primárně v doložení dalšího empirického důkazu a rovněž by se čtenář/čtenářka dozvěděli, zda autor (záměrně) neopomíjí, že populismus je fenomén, který není spjatý jen s nacionalismem. Jinými slovy, proč studovat populismus právě ve spojitosti s nacionalismem a taktéž ve vztahu ke krajně pravicovým stranám, což je fenomén (krajní pravice), který autor v podstatě nediskutuje. Kapitola „Kontextuální část“ působí nadbytečně, resp. není zcela jasné, jak se vztahuje k výzkumné otázce a problému, který autor ve své práci řeší. Ve vztahu k metodologii by bylo vhodné podrobněji diskutovat a ospravedlnit operacionalizaci obou konceptů, tj. tvorbu slovníků, neboť, jak sám autor uvádí, problém kvanti výzkumů spočívá ve validitě. To by do určité míry mohlo řešit i zohlednění kontextu (či dalších klíčových slov v kontextu) ve výskytu daného slova. Není mi zcela jasné, jak autor pracoval s „relativními“ počty, (autorem nazývanými „kontrolní výpočty“). Autor tyto výpočty provede, prezentuje je jako překvapivé, a následně jejich význam zpochybní konstatováním, že se „může jednat o strategický postup poslanců jednotlivých stran, vytvořit hodně obsahu v rámci tématu nacionalismu, proto je nutné hodnotit stranu jako celek“ (str. 45). Nabízí se tedy otázka, proč autor tento výpočet prováděl a jaké měl od něho očekávání. Je škoda, že právě tyto „kontrolní výpočty“ a obecně výsledky, ke kterým dospěl, nediskutuje v kontextu jím představených teorií či vztahu mezi nimi (viz výše), neboť právě to by výrazně přispělo k „projasnění“ přínosu práce Patrika Pozděny. Z hlediska formálního, je problematické odkazování na zdroje, neboť autor místy odkazuje pouze na dílo, ale nikoliv už na přesné místo, kde se daná informace nachází. Např. v případě odkazu na editovanou monografii autor odkazuje pouze na editory knihy a rok vydání, avšak bez přesné identifikace konkrétního příspěvku (viz např. Mudde, Kaltwasser, 2017).

Otázky:

- 1) Redefinoval byste nějak po provedené analýze použité slovníky?

I přes výše uvedené práce odpovídá z hlediska obsahu i zpracování obvyklým standardům kladeným Katedrou politologie FF UHK na bakalářské práce. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B-C.

Datum a místo

Podpis: